

Statusrapport på projekt 'Tigerenkerne'

Projektledere: Ida Camille Ahrendtsen og Anne-Sofie Kierby Petersen

Den 9. januar tog vi mod Indien, for at starte Tigerprojektet som IGF-Danmark har muliggjort for os. Projektet har været en stor drøm, da vi begge er meget glade for at skrive og for JGVK. Vi håber, at vi gennem dette projekt, kan være med til at gøre en forskel for udsatte kvinder, og skabe større bevidsthed om den skæbne alt for mange lider under i Sunderban. Alt for mange har mistet et familiemedlem i skoven og det er et vedvarende problem. Til projektet har vi fået bevilliget 50.000 kr. fra Cisu fra en oplysningspulje, som kan dække størstedelen af vores udgifter. Vores arbejde, går primært ud på, at gennem samtale med "tigerenker" som vi kalder dem, og interviews vil vi indsamle relevant materiale der givet et helhedsbillede af kvinderne og deres problemer. Materialet skal kunne bruges til oplysning på nationalt plan herhjemme. Hvor vi gennem, foredrag, artikler og minifilm, vil oplyse om disse kvinder, og deres situation som kan forbedres med relativt få midler, og den rigtige hjælp, det har vi allerede været vidner til. De kvinder der klare sig godt nu, er fordi de har fået hjælp, og de havde ikke været samme sted uden. Og det er den hjælp de behøver, som vi ønsker at bidrage til. Ved at vi bor på øen Sadhupur hos en lokal familie, får vi mulighed for at dække forskellige landsbyer og lokaliteter. Vi skal snakke med mange kvinder for at vores indtryk og forståelse bliver så repræsentativt som muligt. Så vi dermed kan formidle så præcist som muligt, hvad det vil sige at være kvinde og enke i Indien, og de mange udfordringer de tit må stå alene med. Kvinderne er dybt afhængige af en mand, dels som ægtefælle, men også som forsørger. Mange kvinder har ikke midlerne til at kunne klare sig uden mand. Men det kan de lære, hvis blot de får noget hjælp. JGVK har gennem flere initiativer forsøgt at hjælpe denne målgruppe af kvinder uden mand. Bl.a. ved at etablere self-helps-groups, hvor kvinderne kan mødes med ligesindet, dele erfaringer og optage et billigt lån. Derudover forsyner de familierne, med husdyr, frø og træning til at producere grøntsager og fisk.

Udvælgelse af brugere og orientering

Som det første fik vi en oversigt over de 80 brugere, der er tilknyttet tigerprojektet. Deres oplysninger stod i et Excel ark, som vi kategoriserede efter lokation, alder, familiesituation, tidspunkt for død og andre variabler. Dette skabte overblik og en generel orientering over kvinderne.

Fremgangsmåde:

Vi besøger altid kvinderne på deres respektive boliger, efter aftalt tidspunkt. Det har vi konkluderet, at det giver det bedste resultat og indblik i kvindens situation. Vi starter altid med at finde et rart uforstyrret sted til at have samtalen. Indledningsvis beder vi altid vores tolk om at forklare kort om vores projekt og vores ambitioner på kvindernes vegne. Ud over formaliteterne har vi en række spørgsmål vi stiller kvinderne. Dette sker ikke slavisk, men der er en liste spørgsmål vi gerne vil have besvaret, inden vi afslutter samtalen hvis muligt. Hvis vi i løbet af samtalen kommer på nye spørgsmål eller ønsker en uddybning, spørger vi altid, hvilket giver interviewet et naturligt flow. Afhængig af kvindernes eget engagemang, overskud og fortællerlyst gennemføres interviewsene. Nogle samtaler varer 30 minutter, mens andre 4 timer, og det er helt okay, da vi ikke kan nå at gå i dybden med alle, men der er heller ikke nogen vi vil være foruden, da vi ikke ved på forhånd hvem der har gode fyldestgørende historier at fortælle. Nogle har virkelig meget på hjertet og det er dejligt, og derfor bliver vi gerne hængende. Vi opfordrer dem altid til at fortælle så meget og så detaljeret som muligt for, at vi har mest at arbejde med, og som også vil gøre vores artikler stærkere. Vi optager alle samtalerne, men tager også noter og skriver observationer undervejs, så vi ikke glemmer vigtige indtryk og pointer. Afslutningsvis får vi gerne en lille rundvisning, hvor

kvinderne kan vise deres køkkenhaver, søer, hjem m.m. Det er en fin måde også at få generelt kendskab til Sunderbans som levested. Vi sørger altid for at få taget et portrætbillede af kvinderne og også gerne af hele familien, hvis de er til stede. Som tak giver vi dem armbånd vi selv laver i vores fritid. Vi vil også gerne producere noget videomateriale, men konkluderede at vi har brug for et bedre filmkamera. Derfor har vi indtil videre, skrevet de kvinder ned som vi ønsker at besøge igen til optagelse. Vi har indtil videre snakket med 10 kvinder. 3 i Jakharli og syv i Sadhupur.

Vi satser på at kunne nå 3 kvinder om dagen i gennemsnit, men da alle historierne er forskellige, og nogle samtaler varer meget lang tid, har vi ikke sat os fast på et bestemt antal om dagen. Nogle samtaler har også så meget dybde og information, at vi prioriterer at snakke med en mindre den gældende dag for at have tid til at bearbejde og nedskrive historien om aftenen. Derudover kan vi ikke være ude efter kl. 17:30, da det er her solen går ned, og vi må ikke bevæge os ud efter mørkets frembrud, så vi er helst hjemme kl. 17.

Efter en dag med interviews begynder vi at oversætte optagelserne. Nogle af passagerne vil vi gerne have oversat ord for ord, så vi kan bruge dem som citater i artiklerne, resten af optagelserne er løst oversat, så vi bare får informationen. Vi er endnu ikke begyndt at skrive artiklerne endnu, da vi stadig er i gang med at indsamle materiale, men vi har skrevet mange tanker, oplevelser og information ned. De fleste af kvindernes samtaler er oversat.

Udfordringer:

Vi tog først en endags tur til Jharkali, der ligger 50 minutter væk fra JGVK. I Jharkali var der en del brugere af projektet, og vi fik nogle fine samtaler. Dette var for at afprøve vores metode, inden vi ”tog ud i felten”. Her indså vi at vi måtte optage samtalerne, da vores tolk naturligvis ikke er professionel, og derfor ikke kan oversætte direkte med det samme. Vi oplevede at tolken og kvinderne førte 5 minutters lange samtaler på bengalsk, men at vi fik en 20 sekunders forklaring, dette synes vi var ærgerligt og startede derefter at optage samtalerne, så vi kan få alt med.

Op til den reelle projektstart oplevede vi, at mange af planerne blev aftalt over hovedet på os, og at vi ikke var med i den reelle planlægning af projektet. Dette synes vi var en skam, da vi gerne vil vide alt der snakkes om og diskuteres på vores vegne. Vi fik kommunikeret, at de ansatte i JGVK skulle snakke med os, hvis de var i gang med at planlægge noget.

Den største udfordring viste sig dog at være, at kvinderne tror, vi laver et spørgeskema, og at der er penge at hente direkte fra vores projekt. Dette gjorde også at kvinder, der ikke stod på listen af JGVKs brugere gerne ville have en samtale. Vi blev gjort opmærksom på af vores tolk, at nogle af kvinderne drejede deres historier, undlod at fortælle os ting eller direkte løj i håb om at få penge fra os. Dette er indtil videre blevet løst ved, at vi fra starten understreger over for kvinden, at det ikke er et spørgeskema, men spørgsmål til en artikel, hvis formål er at oplyse om deres tilstand og fortælle deres historie, og at det derfor er vigtigt, at de fortæller den sande historie. Derudover gav Anita fra JGVK os nogle mere kritiske spørgsmål angående økonomi med, som vi kunne stille kvinderne, de omhandlede fx widow pension card, lpg gas, lån og SHG'er.

Interviews indtil videre:

Vi kørte afsted tidlig morgen i tuktuk til Jharkali og besøgte 3 brugere sammen med en af JGVK's ansatte i tigerprojektet. Det var en god oplevelse, og vi havde nogle fine samtaler. Disse blev derefter oversat, og vi fik mulighed for at revurdere vores spørgsmål, og hvilke vinkler vi fandt

interessante. Bare på de 3 samtaler så vi hvor bred en brugergruppe, vi har med at gøre, da nogle knap kan få føde til dagen, mens andre klarer sig udmærket.

Der gik et stykke tid, inden vi kom afsted til Sadhupur, hvor vi skulle bo i flere dage, da der var en del arrangementer på JGVK, som vi skulle og gerne ville deltage i. Sadhupur er en by på den yderste øer i området, der er beboet af mennesker, og øen er nabo til tigerens hjem. (se billede) Vi kørte først fra JGVK til havnen, hvor vi til fods hoppede på en lille båd, der førte os til Gosaba ferry port. Her krydsede vi øen med offentlig transport og hoppede på en ny træbåd, der tog os over den sidste flod. Her kørte vi igen med offentlig transport til Sadhupur, hvor vi skulle bo. Familien, der huser os, består af et ungt par og deres lille dreng på 8 år. De er utroligt venlige, og vi bliver taget godt om. De har sågar installeret toilet og bad for vores skyld.

Her startede projektet for alvor, men da vores cykler først ville ankomme efter et stykke tid, måtte vi gå ud til kvinderne, hvilket var udmærket, da der var en del brugere i Sadhupur og derved tæt på, som vi kunne interviewe. Det var en god og rolig start, der gav os kendskab til stedet og tid til lidt pauser mellem besøgene hos kvinderne. Her fik vi nogle gode interviews i hus, og en af kvinderne gik tilmed med os ned til floden, hvor hun fortalte, at det var her mange stævnede ud på deres fisketur, inklusive hende selv.

Det fungerede meget udmærket med at finde frem til kvinderne, da vi enten bare spurgte os frem eller så viste den kvinde vi lige havde snakket med os hen til næste kvinde. De er meget søde kvinderne, mange byder på te og tilbyder os at spise med. Fordi vi var i sadhupur flere dage, kunne vi også hilse på kvinderne på vejene, det er virkelig hyggeligt.

Tolk:

Vores tolk er jævnaldrende og 23 år. Hun studerer historie på college online. Hun er ansat på deltid, så hun er med os ude i felten og interviewe samt oversætte optagelser, men når vi er hjemme i JGVK og har 'skrivetid', har hun tid til at studere. Dette er en fin løsning, og vi samarbejder godt med hende. Vi er på bølgelængde, og hun har nogle gode pointer og observationer, der kun støtter vores projekt. Hun har også generelt et godt indblik i normerne og traditionerne, hvilket kommer os til gode. Hun er også kritisk og kan hurtigt gennemskue kvinder, der ikke tale sandt.

Ideer/tanker

Ideer til projekter for jgvk

Ved at snakke med kvinderne opdager vi hele tiden nye udfordringer og problematikker ud over, at de har mistet deres mand. Manglende dødsattester, bluepas?? Optagelses af lån og andre vigtige papirer er et stort problem, der forhindrer mange i at få den hjælp de søger, fra NGO'er og staten. Vi tænker derfor, hvis ikke man allerede gør, at man kan træne kvinderne i SHG'erne i det helt basale papirarbejde, så de kan hjælpe andre kvinder af at komme besiddelse i de rigtige papirer.

Derudover vil vi også gerne producere noget videomateriale og billeder. Som vi kan vise til foredrag og til hjemmesider. Det er også tanken at vi vil planlægge løbende opslag på de sociale medier. Så man kan følge med i vores projekt, JGVK og dets projekter. Vi håber ved at bruge sociale medier, at vi kan inspirere andre unge til at gøre lignende vores arbejde, og helst for JGVK og IGF. Vi forsøger derfor at få nogle fortællende klips nede fra flodsiden. Sidst var vi så heldige at se en hold båd komme ud af skoven, med en vinkende kvinde på flodbredden. Det var et meget sigende billede. Vi ønsker også at se, hvor mændene sejler afsted måske ved fuldmåne, da vi har fået fortalt, at det er der og ved nymåne, at vandet er højest, og derfor hvor flest tager i skoven.

- Generelt indtryk indtil videre

Vi er meget glade og tilfredse over at kunne udføre dette projekt. Det er et stort privilegium at vi får mulighed for at kombinere vores skriveinteresse med udviklingsarbejde i den indiske kultur. Arbejdet er en unik måde at komme helt inder under huden på en kultur, der er meget anderledes fra vores egen. Dagene er fyldt med indtryk, og vi oplever konstant nye ting og nye sider af det smukke Sunderban og dens skønhed. Men nu begynder vi også at se skønhedsfejlene for alvor. Vi har efterhånden lært, hvordan den indiske planlægning fungerer, og tager derfor en dag af gangen. ☺

- Noter/nye ideer til næste besøg

- Ideer til artiklers fokuspunkter

-Hvordan kvinderne overlever alene og får hjælp af deres familie/lokalsamfund. Hvordan de lever sammen, hvad der sker, hvis familien ikke hjælper.

-Hvorfor mændene går ud i skoven, og hvilke risikoer de løber. Deres historier.

-Missing papers, regeringen snyder, widow cards, dødsattest osv.

-Hvordan det er at leve i et område, hvor der er oversvømmelser hvert år, hvordan overlever de. At vandet kan være livsgivende, men samtidig ødelæggende. Klimaforandringer.

-Naturbeskyttelse, alles kamp for overlevelse- koste hvad det vil. Tigermor med tigerunger, gedemor og gedekid, mor og børn (moderkærlighed er den største, hinduisme)

-Portræt af den stærke kvinde og blide mor

-Spirituelle, Bondini (skovens gudinde) vs Dakshin Rai (hendes ærkefjende/dæmonkonge, kommer i form af en tiger) - Myter overtro. De hører stemmer i skoven fra deres afdøde teammates.

-JGVK's hjæl

- Kort over stederne de bor Bilag 1

- Spørgsmål vi stiller til brugerne Bilag 2